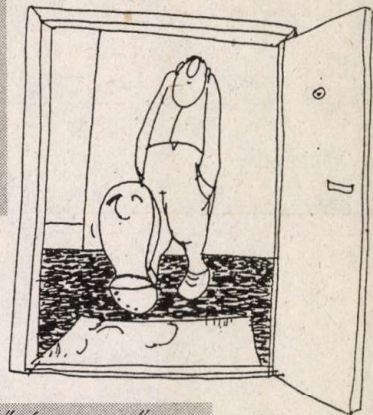

Eörsi István

versei

KATICABOGARAMRÓL

Katicabogaramnak
csupán hat pöttye van,
reggeli rózsalevélen
napozik gondtalan.

Arra jár néhány társa,
hétpöttös katicák,
ugratják majd gyalázzák
egy délelőttön át.

„Csúnya vagy!” – mondják –, „Kripli” –
„Elfajzott!” – „Idegen!”
Ő meg örül a napnak,
s hogy olyan, amilyen.

BUGYI A SZÉLBEN

Bugyi leng a szélben
szárítókötélen,
duzzadozik, alakul,
ahogy a szél belefúj.

Aki odabámul,
őszintén elámul,
minő ritka alkalom:
forma van, nincs tartalom.

A LÁBTÖRLŐ ÉS A CIPŐ

A lábtörő dala

Töröld belém a lábad,
töröld belém a lábad,
úgy sóvárgok utánad,
töröld belém a lábad.

Latyakos utca szennye,
jőjj és simulj ölembe,
a szobába ne menj be
tocsogó utca szennye.

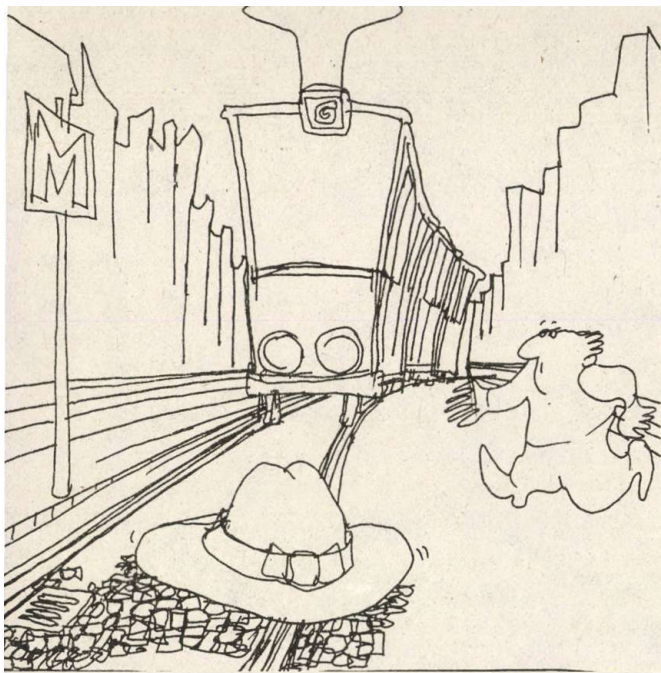
Ó mocskos talp, te édes,
simulj híved szívéhez,
és képed tiszta-szép lesz,
ó mocskos talp, te édes.

A cipő válaszdala

Mit nyalsz rajtam?
Nem unod a talpam,
Mit nyalsz rajtam?
Nem unod a talpam?

Szörös nyelvű, ragacsos,
csupa csimbók, csupa kosz,
talpam nyalni nem hagyom,
átlépek a hasadon.

Otthon, otthon,
rakom le a mocskom,
halkan, halkan,
csúsztatom a talpam.

A KALAP ÉS A VILLAMOS

Villamoskerék alatt
mire gondol a kalap?
- Jajjaj, jobb nekem
akármilyen tökfejen!

S mire gondol a kalap
után loholó alak?
- Hágjon csak reád,
rendet tanulsz legalább!

S mért sikít a villamos,
míg a kalapra tapos?
- Mindig csak kalap,
jaj de unalmas falat!

HALPAGÁR

Felmásztam a hegytetőre
ahol a madár se jár,
fák sincsenek, még fenyő se,
csupán két zord sziklaszál.
Egyik mögül előlépett
rettenetes Halpagár.

Én a másik mellett ültem,
néztem milyen szép a táj,
mélán rágtam kacsasültem
s jött volna a libamáj,
ámde ekkor zörrent, morrant
s felém indult Halpagár.

Tíz méteres toronymedve,
valóságos medvevár,
hetven foga hetven penge,
tátott szájából kiáll,
roppant füffel vitorlázott
sziklám felé Halpagár.

Rá is sújtott bős farokkal
s kettétört a sziklaszál,
egyik felét égbe dobta
mai napig egyre száll,
a másikat összenyomta
bolyhos talpú Halpagár.

Nyelve piros szőnyegét is
elém gördítette már,
szép világ elhagylak mégis
nagy kár értem, ej de kár,
szája tátott csarnokába
csalogat már Halpagár.

S felbódült a fene állat,
bószebben húsz ágyunál.
„Adj egy kicsi libamájat
névnapom van nemdebár.”
Megkérdeztem: „Milyen nap van?”
„Halpagár” - szólt Halpagár

Mellémült a hegytetőre
ahol a madár se jár,
„Ham-ham” - mondta s egykettőre
elfogyott a libamáj -
„De jót ettünk” - szólt és eltűnt
köve mögött Halpagár